

Jurnalul Festivalului „Pupăza din tei”

Luni, 16 mai - Au apărut și afisele cu festivalul, și flyer-urile cu taloanele de concurs concepute și tipărite de McCann Erickson. Suntem fericiți, au ieșit super bine. Ne plimbăm cu rolele prin parcuri și împărțim fluturării. Iar cu afisele, nici un stăp din București nu scapă. Mijloacele de transport în comun RATB poartă cu ele, de asemenea, mesajul nostru. Și stațiile de Metrou te întâmpină cu ochioasa pupăză. Mai sunt 5 zile până la festival.

Marti, 17 mai - Facem ședințe după ședințe, recapitulăm după recapitulări, evaluăm... De fiecare dată mă găsesc câte ceva de care uitasesm. Uneori chiar mă exagerez. Vrem să ieșim perfect. „Aveam nevoie și de pastile pentru gât! Dacă răgușește prezentatorul!”. Mai sunt patru zile până la festival.

Miercuri, 18 mai - Când mergeam la școală cu autobuzul, o fetiță împreună cu mama ei: „Ia, uite, mami, ce scrie aici (arătând spre afișul nostru, lipit pe geam)? Hai, mami, mergem, mami, da? Da? Da? Mă duci, mami, vreau să mă duc!!!”. Mă urcat înima-n gât. Ce emoționant eram! Mi-am dat seama că de mult țineam ca festivalul să iasă bine. Și mai sunt doar trei zile...

Joi, 19 mai - Toți suntem tensionați. Ne apucă din când în când să tipăm așa, dintr-o dată. De fericire! Cred că ne-am exasperat vecinii! Când mergem pe stradă îmbrăcați în uniforma de pupăză, lumea ne recunoaște. Ne-a văzut la Antena la Canalul de știri, la Realitatea, la B1-TV la emisiunea Viata Dimineata. Ne recunoaște și din cele 5000 de afise din tot Bucureștiul: din stații de metrou, autobuze, mașini, tramvaie, școli și tot ce înseamnă pereti. Am avut până și conferință de presă la World Trade Center! Să mai zică cineva că noi,ăștia mici nu suntem serioși... Și totuși, mai sunt doar două zile până la festival!

Vineri, 20 mai - Suntem disperati! Am intrat în panică! Desi pare că totul era pus la punct, totul era deja aranjat, avem o problemă pe care nu o puseseam în calcul acum 6 luni: VREMEA. Ne uităm întruina la televizor la vreme, ba chiar sunăm la A.N.M. (Administrația Națională de Meteorologie) de unde ni se spune că va ploua în rafula duminică, iar sâmbătă vremea va fi instabilă. Trebuie să luăm o decizie cu ce umărăm să facem. Să amânăm festivalul? Alte cheluieli, altă alergătură. Dar cum anunțăm lumea? Hmm, hmmm...

campanie, altă conferință de presă, alte afise, alte flyer-ere. Să-l facem totuși mâine? Dar dacă nu o să avem public din cauza ploii? Sau mai rău, dacă copiii vin și răcesc de la ploaie. Vai de capul nostru, ca organizatori! Complicat... Ajungem la o concluzie: Facem mâine, dar cu program mai scurt, și mai flexibil. Il modelăm după duminică, Vremea. Plecăm într-un final acasă, dar cu tot cu emoții! Adormim, dar gândul ne stă tot la ideea că a doua zi e festivalul!

Sâmbătă, 21 mai - ora 6:00. Ne trezim totți cu noaptea-n cap (ne sunăm unii pe alții), și desi programul era să venim la redacție cu o oră mai târziu, nu mai avem nici răbdare, nici somn, așa că plecăm de acum. A târziu toată noaptea, dar nu sunt băli. E înorât, dar... NU PLOUĂ! Nu ne vine să credem că ceea ce muncim de jumătate de an se va desfășura chiar azi. Parcă toate emoțiile acumulate toată săptămâna la un loc se întorc acum dublate... Ca să ne mai treacă gândul de la festival, ne ducem să luăm noul număr al ziarului „Pupăza din tei” de la tipărire. Ne întorcem la sediu cu un tiraj nu mai mic de 15.000 de exemplare.

- ora 7:30. Am făcut deja comandă la cinci taxiuri. Vin în scurt timp. Încercăm repede tot și pornim.

- ora 8:30. Desi cu câteva zile în urmă venisem în parcul I.O.R. să vedem cum ne vom așeza, parcă acum primim totul cu alți ochi și nu mai cunoaștem nimic. Încet-încet ne instalăm, montăm corturile, standurile, locațiile, banerele, baloanele, stegulețele, decorul...

- ora 9:30. Primii copii încep să se arate, și odată cu ei și primele melodii din megaboxele scenei mari. DJ Clara ne ajută. Clovniții noștri, mășcăricii și mascota încep și ei să anime zona încă amotită. Cerul e cam întunecat și ne așteptăm mai târziu la ploaie... Dar nu ne sperie. Dăm drumul la fiecare locație.

- ora 10:30. Exact peste o oră, pe o rază de un kilometru, locuitorii zonei din jurul parcului sunt treziți de boxele noastre care bubuie efectiv, așa că, în loc să se închidă mai rău în case cu vată în urechi, preferă să vină și ei să ni se alăture. Jumătate din spațiul din fața scenei este acoperit. După ce sosesc și copiii din școli, nu mai am loc să mă mișc. Sorin și Alina, MC-urile Pupăza din tei sunt în formă.

- ora 11:30. Mă urc pe scenă să dau o privire de ansamblu. Sunt mulțumită de ceea ce văd. În față, cam 50 de persoane s-au prins într-o horă. Unii iau autografe de la prezentatori, alții se fugăresc cu micii noștri clovniți... Văd copii care se agită în fața scenei ca să prindă niște stegulețele BCR, copii pictați pe față, bunici cu nepoții nu mai mari de trei ani care nu și-au dat seama ce se întâmplă în jur, părinți cu propriile caricaturi în mână, mândri de ele, profesori care tot întreabă când începe cenaclul interscolar...

- ora 12:30. Publicul ovationează. Ce se întâmplă? Trupa de breakeri, Power Moves, alcătuită din șase băieți super draguți totuși dau niște reprezentații. Ce atmosferă!!! Toți își țin respirația când ei sase sar, se răsucesc, își rotesc picioarele și se învârt în cap. După vreo zece mai îndrăzneți se urcă pe scenă, încercând să imite schemele breakerilor. Desi nu le iese la fel, își primesc premiile. Pupăza ZUZA, mascota noastră, „încearcă” și ea să faca tumbe, hi, hi.

- ora 13:00 lângă scena mică, în cadrul Târgului educațional organizat cu ajutorul ANPDC, într-o locație special amenajată s-au desfășurat sesiuni de origami susținute de voluntarii de la Teatrul ACTOR, precum și sesiuni susținute de Vali Ivan care ne-a învățat „Să desenăm în 30 minute”. Tot aici prietenii lui Harry Potter de la școala 117 ne-au introdus în lumea magiei și vrăjitoriei. La locația „Verde Împărat”, elevii Liceului Tonitza prin body painting au transformat chipurile copiilor prezente în fluturi, flori și animale. Intre timp, la scena mare, valuri-valuri de copii intră în concursuri pentru premiile generoase oferite de Banca Comercială Română și Wallmark.

- ora 13:30. Spre fericirea profesorilor, cenaclurile pentru care s-au pregătit atât încep. Au ajuns în finală după ce au participat la nu mai puțin de 12 ediții circa 4000 de copii, în club Escape și Club A. Au

ajuns aici școlile 55, 112, 82, 21 și Liceul Decebal. După fiecare probă (teatru, dans, karaoke...) și alte criterii, cum ar fi galeria fair-play, desene, articole, li s-au pus note de către juriul format tot de noi.

- Ora 17:00. În timp ce la scena mică copiii recită poezii de zor, la scena mare, Cenaclul e pe sfârșite. De fapt, acum s-a terminat. Juriul s-a dus să calculeze scorul final, lăsând publicul în compania Mămăruțului, trei fete drăguțe care cântă. Juriul se întoarce cu decizia finală. Publicul e sub tensiune. Siiii... Locul trei este luat de... 000000... Școala 21. „Jejeeee!”... Locul doi... Școala 112, pentru că Școala 55 s-a ia locul întâi la o diferență de doar 4 puncte! Senzational! Odată cu ei, mă bucur și eu, și mă simt împlinită. S-au câștigat un televizor, zeci de agende electronice, toate marca Sharp, oferte de C&D Industries, tastaturi, mouse-uri, radio-casetofoane, cd-playere, torturi, palete de ping-pong, cărți, atlase, sute de tricouri, sepci și nu în ultimul rând medaliile de „aur, de argint și de bronz” cu sigla Pupezei! Nimeni n-a plecat de pe scenă fără măcar un tricou sau o sepcuță. În total premiile de peste cinci mii de Euro. Toti sunt atât de fericiți. „Nu pot să cred că am câștigat! Ne pare atât de rău pentru cei care nu au venit, pentru că au pierdut, nu atât din punct de vedere material, căci am observat că se dau atât de multe premii, ci din punct de vedere spiritual. Ne simțim excepțional! Iată că obiceiul nostru de a răspunde «prezent» oriunde suntem chemați a dat roade. Cu siguranță că televizorul nu va sta în biroul directorului, ci va avea o sală de clasă proprie, unde se vor desfășura diverse ore care cer vizionare video. Ne bucurăm atât de mult! Până și vremea a ținut cu noi! Uite! A ieșit soarele!” ne-au declarat elevii școlii 55.

Ca o paranteză, de luat în seamă de alte școli: școala 55 a ajuns în finală după ce a venit din recalificări! Așa da, consecvență!

- Ora 18:00. După o festivitate de premiere senzatională și după o bătaie cu tort bine-meritată, urmează piesa de rezistență a festivalului, „In mintea copiilor”, concursul părinte-copii, care s-a desfășurat în două părți, din cauza numărului mare de participanți. După probe ca: strămbătură, dicție, coregrafie-dans, mimă, karaoke, recitat de poezii, calipso etc, proba de departajare a fost înfășurarea în hârtie igienică. La aceasta din urmă s-a petrecut un lucru minunat: câștigătoare a fost familia Tănăsescu, datorită grijei cu care fusese înfășurată în hârtie igienică părintele. După ce i-am oferit premiul în valoare de 100 de euro, acesta ne-a declarat: „Ce bine nimerit este, știți, fetița mea este la școala de nevăzătorii” încă o dată inima mi-a bătut tare, în semn de mulțumire față de ceea ce reușisem să facem. Și tot nu-mi explic cum a reușit fetița să-și facă „mumie” tatăl cu atâta grijă.

- Ora 19:30. După o altă reprezentație a breakerilor și a Mămăruțului, după a doua probă a concursului părinte-copii, unde au excelat familiile Botezatu și Săceanu, după diverse probe cum ar fi Jungla din Titan, Creanga lui Ion, lumea lui Harry Potter, etc., după o rundă prin târgul O.N.G-urilor, și după alte lucruri la fel de interesante, a urmat anunțul că Festivalul Pupăza din Tei a luat sfârșit, cu promisiunea că vom fi și a doua zi pe „metereze” în caz că... Dar, desi a doua zi a plouat cu găleata, pupezele au prins două ore bune în care au mai făcut o rundă de concursuri și pentru copiii care n-au apucat să intre în concurs sâmbătă.

Fericiți că am reușit s-o ducem la capăt, ne pregătim deja pentru ediția a doua a Festivalului, la anul, tot în Parcul Titan.

Andreea IOSIF

Medaliați la Festival

„Verde Împărat”

Părinți mumii

Să desenăm cu Vali Ivan

La conferința de presă, toți în uniforme de „pupăză”

Haripoterista

Pupăză-măscărici

Demonstrație de break-dance

La dans cu mascota

Inversunarea galeriilor

Pupăză-clovn

Redactor-sef:
Andrei Jujan
Responsabil ediție:
Sorin Dumitrescu
Art Director (grafică):
Radu Pop
Foto: Alexandru Rizea

Tehnoredactare: ZIUA
Consilier editorial „Pupăza din tei”: Bogdan Oprea
Director-coordonator ZIUA: Brindusa Armanca
Coordonator: Cristina Neculescu

Adresa Redactiei:
Asociatia „Pupăza din tei”
Str. Răcări nr. 16, bl 44A, sc. 1,
ap. 3, parter, sect. 3, București
Tel: 3441838; Mobil: 0722.122284
E-mail: pupazadintei@go.ro;
www.pupazadintei.ro

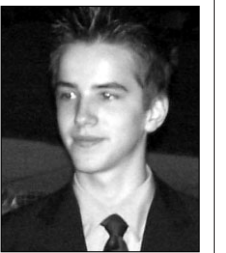
Parteneri și sponsori

ZIUA, Primăria Sectorului 3 (prin DGASPC, Serviciul Cultură și Direcția Parcuri), Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, Banca Comercială Română, Petrom Service, McCann Erickson, Wallmark, RDS, C&D Industries, Fundația Victor Babes, World Trade Center, Hotel Sofitel, Euro Entertainment, Alo CURIER, G&C Media, EGMONT, Magicland, Briz Briz și Concept Electronics, Cofetăriile Tosca și Giorgi.

Ne-au mai ajutat

UNICEF, RadioTOTAL, RATB, Metrex, Euroguard International și Jandarmeria Română

România, plină de instituții cu personalitate

Andrei JUJAN

Mă uit acum la articolul despre „Festivalul Pupăza din tei” din deschiderea paginii și, văzând că noi, o mână de copii și tineri, am reușit să ducem la bun sfârșit un proiect de asemenea dimensiuni, cu mii de de participanți și cu premii de mii de dolari, îmi dau seama că putem reuși orice, chiar și o inițiativă legislativă, de ce nu. De acum încolo, oricine va veni să ne rădă în față că avem planuri mult prea mari și suntem prea mici, avem dovada contrariului.

Când ne-am hotărât să organizăm acest eveniment atât sponsorii cât și în special, instituțiile statului (în afară de Primăria Sectorului 3 și ZIUA), nu și-au dat interesul să colaboreze. Însă când am văzut că ne descurcăm și așa prin propriile noastre forte (mergând din școală în școală cu tramvaiul pentru a-i anunța pe copii de festival), sponsorii au început să-și dea interesul să ne ajute.

Dar instituțiile, în special cea de pe strada Grădina Icoanei, au luat o atitudine rigidă, nevrând să recunoască

că au greșit și să-și îndrepte gresala, implicându-se și ele.

Am pomenit în special de instituția de pe acea stradă, deoarece nu este prima oară când iau această poziție față de proiectele noastre. Astă toamnă, când am apelat la ei pentru a ne sprijini în proiectul „Cenaclul Pupăza din tei” s-au uitat la noi cu niște ochi de experti, spunând că „nu sunteți organizați” și că nu vor să se implice într-un proiect-esec. I-am înțeles cât de cât atunci, dar acum, după ce Cenaclul a fost un succes cu peste patru mii de copii participanți și premiați, ar fi trebuit să fie mult mai deschisi la colaborare pentru acest festival. Dar de unde. N-au vrut să audă. Cine știe, poate am dat peste o instituție cu personalitate foarte puternică, ce nu recunoaște așa de ușor că a greșit. Ei bine, poate trebuie dusă la psiholog.